

ROZMAIŁOŚCI.

W Sobotę

N^{ro} 76.

6. Lipca 1822.

Podróż przez Sycylię.

(Ciąg dalszy.)

Katania 21. Września 1821,

Byłoby to bezowocnym przedsięwzięciem opisywać zbiory sztuk i Muzea, równie iak i niewdzięcznym zatrudnieniem przebiegać ie z nagłą prędkością. Opisy pierwszych iak i drugich byłyby równie niedokładne, iak nie wiele nagradzającemi wspomnienia. W przeciągu niewielu godzin, które nam pozostały do zwiedzenia miasta i iego starożytności oglądaliśmy w Katanii muzea kawalera Gioenni, Xiążęcia Biskaryyskiego i Benedyktynów. Tém oglądaniem odurzeni, wyczerpani i przesyceni, za ledwie mogliśmy się wymówić od widzenia gabinetu medalów sławnego Rekupero i tylu innych zbiorów sztuki i starożytności, do których nas przemocą prawie ciągniono.

Muzeum kawalera Gioenniego ściąga na siebie uwagę mineraloga i badacza natury, Zawiera w sobie zupełny i dobrze urządzony zbiór wszystkich pamiętnych wulkanicznych pódów wyspy, wszystkich być mogących rodzajów lawy z Etny łącznie z lawą Wulkanu i wysp liparyyskich. Posiada nierównie wszelkie gatunki bursztynu znajdowanego przy uyciu rzek sycyliyskich w porównaniu z owemi z nadbrzegów morza wschodniego. Ma wszelkie pldy Solfatarów, kraiu wewnętrznego, ma górzysty oléy i maż górzystą z Petralii, Nafty i z Asbes-

tu. Znajdują się także w tym zbiorze rozliczne piękne rodzaje marmuru, iakie tylko ta wyspa wydaie, równie iak i wszystkie iéy naybogatsze pldy mineralne. Niemniéy godną wspomnienia iest maża, dobrze urządzona i utrzymywana kolekta swoyskich ptaków, ryb i amfibiów. Zbiór dosyć znaczny medalów i własnoręcznych rysunków wyobrażających okolice i wybuchy Etny, których Gioenni był naocznym, świadkiem, pokoie napełnione grecko-sykułiiskiemii wazami, antykami, naczyniami i innemi starożytnościami świadczą o umiejętnościach, o zamiłowaniu się w sztuce i o smaku właściciela, który oprócz tego wszystkiego zaleca się ieszcze z równą korzyścią, uprzedzającém zachowaniem się i niezmordowaną grzecnością w objaśnianiu swoich skarbów. Jestto iuż człowiek sędziwy, maiący rysy twarzy niewymownie uymujące. Miał to nieszczęście widzieć własnego syna cierpiącego pomieszanie z mocnego natężenia umysłu. Jedynie miłość, iaką czuie ku swoiemu bratu i ku onegoż synowi pomaga mu cierpliwie znosić to udręczenie, do czego by żadną miarą innym sposobem sił w sobie nie znalazł, nawet przy takiéy skłonności do nauk. Rodzina Gioenni wyprowadza swój początek od Anjous, iednakże nigdy niebyłaby w stanie udowodnić tego pochodzenia.

Zwiedzivszy muzeum Gioenniego, oglądaliśmy zbiory Xiążęcia Biskaryyskiego. Samego właściciela nie było. Zasługa założenia tak bogatego zbioru należy się onegoż wuiowi,

)

który tak już przez swoje nauki, przez ludzkosć iak i wieloma dobroczynnemi i chwalebniemi urządzeniami podjętymi dla dobra oyczystego miasta, zrobił się sławnym u świata. Ten zbiór jest nader bogaty i zapewnia wszystkie sale znajdujące się na dole w pewnym wspólnym budynku. Jego dziedziniec, a nawet ulica prowadząca od bramy przyozdobioną była ułomkami słupów, posągami, wazami, napisami, płaskorzeźbami i t. p. Atoli już przy pierwszym wstępie czuć się daie nieobecność właściciela działającego na znawcy umysł i ożywiającego onegoż utwory. Nieumiejętny sługa domowy w charakterze Cicerona pokazuje rzędem znajdujące się osobliwości po części nader interesujące, po części będące mniejszey wagi. Te zabytki z połowy ostatniego wieku i inne podobne dziecięstwa zdają się tylko dla tego tam znajdować, ażeby, niepotrzebnie utrudzając oko, odciągały od godnych uwagi przedmiotów. Do podobnych należy znajdujące się w pierwszój sali między posągami, popiersiami, nagrobkami, i napisami naczynie wyobrażające Bachusa. Zaś w następnej sali ściągają na siebie szczególną uwagę dwie wazy, w których rysunku zachowana jest ta cała wytworność i przyjemność kompozycji, ta gracyja figur i to właściwe fałdowanie ubiorów co na podobnych naczyniach wprowadzając nas w zachwycenie pomnaża tem bardziej ich wartosć w oczach znawcy. Szczególnie zaś posiada Xiazę Bisaryjski wielką mnogość waz starannie dobranych. Jest to odrębna umiejętność, ktoby się chciał zająć klasyfikowaniem tych wszystkich naczyń, co dzieląc się na heturskie, greckie, grecko-sycylijskie, rzymskie i t. p. tak się rozróżniają od siebie iak filiżanka z fabryki Sévres nie jest podobną do wedgewoockiej albo do japońskiej czary. Sądzę, że nie uczyniono wielkiego postępu w objaśnieniu ich odrysowań. Równie znaczną, iak gliniane naczynia i roboty garnczarskie składające się z waz,

masek, domowych Bogów i lamp, jest także liczba sztuk marmurowych i kruszcowych. Są to małe ostarze, kandelabry, pierścionki, pieczętki, klucze, wagi, miary i tysiączne tym podobne rzeczy. Monet i medalów posiada Muzeum cztery tysiące pięćset brązowych a trzysta srebrnych z czasów Cesarskich, tysiąc srebrnych konsularnych, zaś trzysta innych z Prowincyi. Sycylijskich jest przeszło tysiąc pięćset, między którymi znajduje się wiele srebrnych, nie mała liczba robionych w czasach różnych, tudzież mnogość kamionów i rzniętych kamieni. Ostatnie sale napełnione są przedmiotami z historyi naturalnej, a nakoniec ieszcze w dalszych pokojach złożone są ubiory i zbroie z wieku średniego. Oglądając te wszystkie rozmaitości tylko z przelotną uwagą już tak się głowa zabałamuca, że nas nakoniec we właściwem znaczeniu i słuch i widzenie opuściło. W tym stanie zupełnego utrudzenia musieliśmy ieszcze zwiedzać muzeum Benedyktynów, które iak na szczęście z trzech wymienionych na najmniejszą zasługuje uwagę. Wprawdzie i tu znaleźć można nie mało przedmiotów różnego rodzaju, szczególnie szacowny zbiór waz, niewymowną liczbę antyków i wiele tandynnych zabytków starożytności. Lecz to wszystko jest bez celu poustawiane, nieuporządkowane, popsute szczątki wypchanych zwierząt, kościotrupy, monstra leżą pogmatwane z popiersiami rzymskich Cesarzów, albo z ułomkami iakiego Antynousa, lub iakięj Wenery. Rznęty obrazek z kości słoniowej, albo norymberski puchar zesłego wieku leży obok starożytnej grobowej lampy, naczynie kuchenne spoczywa przy nagrobku, co równie obraża oczy i uczucie iak owe niemiosierne malowidła wiszące na ścianie a udawane za pŕody Rafaela, Guidona albo Carracego. Ten sam duch marnotrawienia pieniędzy bez smaku i sztuki przebiła się w owęj całej pysznej budowie, w której się Muzeum znajduje.

ie. Kościół jedynie zaleca się prostotą nakazującą uszanowanie, ma kilka pięknych i bogatych ołtarzów przyozdobionych dobremi malowidłami. Wielki ołtarz cały przepelniony drogiemi kamieniami jest jeszcze nieukończony, i dotąd tylko z malowanego drzewa. Przyznam się, że ani sposób przyozdobienia, ani użycie onegoż na tem miejscu nie odpowiadało moiemu smakowi. Za dzieło godne szczególniejszcy uwagi pokazują w kościele katedralnym olbrzymie organy. Jak na nieszczęście mnich, grający na nich, nie był żadną miarą w stanie, okazać nam całej tychże wartości. Rozliczne ich tony traściły tym sposobem całą władzę nad naszym uchem i naszym uczuciem. Bolało mnie to mocno widzieć się pozbawionym przyjemności, iakię się po téj muzyce spodziewałem zwłaszcza, że naśladowanie ze stronami instrumentów i sztuczne wprowadzenie Echa do tych organów ma największe sprawiać wrażenie. Po kościele pokazywano nam księgozbiór klasztoru, o którym nic więcej powiedzieć nie można, iak tylko, że w dosyć duży owalny sali jest złożony, i zawiera w sobie co do liczby znaczną mnogość książek. W przedsali zdumiewaliśmy się nad kilkoma obrazami Novellego i iak sobie przypominam były tam także obrazy Domenichina i Caravagio. Jeżeli się nie mylę tutaj to zachowana jest cudowna zasłona Ś. Agaty, która roku 1669 miała od miasta zwrócić pęd lawy. Ten cud powinien się być wtedy stać, kiedy jeszcze lawa nie przedarła się przez mury, kiedy jeszcze nie zniszczyła trzystu domów miasta i jedny części klasztoru. Kataniana niema wielkię przyzwoły cieszyć się z bliskości Etny, chociaż tak maistatycznie zamyka ona widok główny drogi, gdyż oprócz ruin

dawnych miast po dwakroć już zagrzebanych, otacza nawet i nową Katanie podwójny strumień lawy. Jedynie iakiemuś cudowi przypisać to należy, że iuż dawno nie została zniszczoną. Roku 1693 była zburzoną trzęsieniem ziemi, dziewiętnaście tysięcy mieszkańców zginęło pod ięj zwaliskami. Zdumiewać się potrzeba nad wielkością i pięknością terażniejszcy Katanii, która w przeciągu jednego wieku z gruzów podnieść się zdołała, ale bardziej jeszcze nad przywiązaniem mieszkańców do tego miejsca, które ich zapewne prędzcy czy późnēy pochłonie. Ten sam rodzaj spustoszenia, iakiemu to miasto podpadło, łatwo wnioskować nam każe, że te wszystkie starożytności wydzierane niepamięci przez Xiążęcia Biskaryyskiego równie iak w Herkulanum pod ziemią przy świetle pochodni poszukiwanemi być muszą. Do podobnych należy szczególnie amfiteatr kolosalny, którego słupy i galerie można jeszcze rozpoznać. Widać, że miał taką samą formę iak i herkulański, z niego to wydobywano niezmierną mnogość przyozdobień, posągów i płaskorzeźb znajdujących się w muzeach Katanii, a szczególnie owe pyszne granitowe słupy zdobiące fronton katedry. Wilgotne powietrze i ten przytłumiony dym pochodni w głębiach tych ganków, gdzie tylko z przezornością i schyliwszy się postępować można, w obawie, ażeby sobię o sterczący kamień albo o iaką kończastość lawy nieroztrzaskać głowy, wreszcie próżne opisowania wymownego Cycerona opisującego nam scenę, orkiestrę, i wszelkie przepychy ścian dawnych, to wszystko nudziło nas tak dalece, żeśmy iuż nareszcie z upragnieniem wyglądali wyjscia na widok słońeczny.

(Dokończenie nastąpi.)

Rzeczy rozmaite.

Z Paryża. — Pewien młody człowiek przybył tu niedawno z prowincji powrócić i. b. m. ko-

ło północy do zamieszkanego przez siebie Hotelu d'Amont. Odzwierny wzbraniał się wpuszczyć go w tak niezwyčajny godzinie, z czego powstała mała kłótnia, która ściągnęła trzech obcych męsz-

czyzn i jedną kobietę. Jeden z owych Ichmościów żywo zainteresowany położeniem tego młodego człowieka, upraszał go, ażeby się udał do pobliskiego domu, gdzie wraz z nim zanoćwać może. Po niejakim namyśle przystał ten młody człowiek na jego żądanie. Alealedwo tylko wszedł do pokoju na czwarte piętro, do którego go wprowadzono, ieden z jego przewodników zaryglował drzwi, gdy tym czasem drugi z nożem w rękę rzucił się na niego. Młodzieniec zobaczywszy się w takim niebezpieczeństwie, chętnie oddawał mordercom swoje pieniądze i zegarek, lecz mu odpowiedziano, że nie tylko żądają pieniędzy i zegarka ale nawet i życia. W takich okolicznościach mogła go tylko odwaga i przytomność umysłu ocalić. Nie długo się namyślał. Rzucił jednego zbrojce na ziemię, noż z rąk mu wydziera, i zadaje mu głęboką ranę w szyję, potem porywa się na drugiego, który pospieszał przyjacielowi na pomoc i podobnież rani go dosyć znacznie. Trzeci i owa kobieta zgasiwszy świecę ratują się ucieczką zobaczywszy tak nadzwyczajną odwagę tego młodego człowieka, przeznaczonę przez nich na ofiarę. Tym czasem i on sam skaleczył się wyrwanem nożem. Po ciemku zstąpił na schodach i woła na ulicy o ratunek. Wkrótce nadchodzi straż. Wszyscy razem udają się do owego pokoju i znajdują ieszczę we krwi tych obudwuch ranionych. Zaniesiono ich do Hôtel Dieu. Owych zaś, którzy uciekli wysłędziła nazajutrz i uwięziła policya.

Dobre mienie we Francyi, a szczególnie w stolicy pomnaża się znacznie. Nad wszelkie spodziewanie bnduie się wielu. Kawalki gruntu w murach Paryża, ogrody i t. p. sześć razy teraz drożey się przedają, niżeli przed dwoma latami.

Z Lipska. — Zapewne dla częstych wstrząsów wiatrow opóźniły się na tegoroczny iarmark angielskie towary. Wkrótce atoli znajdowała się na rynku niezmierna tychże mnogość a około tygodnia przeznaczonę na zapłatę wznowiło się nieprzyjemne widowisko: Pragnący syску przekupnie zakładali w swoich składach niciaki rodzaj licytacyi towarów, przez co wszystko nadszpedziewanie potaniało. Wszystkie podobne angielskie białe i wybiłane towary nie tylko były złęgo gatunku, ale nawet miały nieprawdziwą farbę. Znający się na kupnie nie nabywają nigdy podobnej lichoty. Już nawet i wieśniak nie da się dłużej takimi płodami oszukiwać, którym i dobroci i farby brakuie. Naywyszukińsze szwajcarskie artykuły celowały tym razem nad inne pięknością farby. W nowych smakownych wzorach przechodzą szemniekie i inne saskie fabryki wyższą delikatnością angielskie fabrykatory. Główny powód spadnięcia ceny towarów bławatnych na rynku iest ten, że każdego roku niezmierną ilość wyrabiają bawełny. Obfitość tego artykułu panuje na londyńskim rynku. Zaledwo tylko sprzedadzą 5,000 worów natychmiast ogłaszają, że 10,000 nowych przybędzie. Jedną czwartą część na tutejszym iarmarku zakupywali niegdyś Grecy i ich agenci, teraz ta gałęź handlu już zupełnie zniszczona. Jak na szczęście przewidzieli to ci fabrykanci, których płody szczególnie zakupywano do Grecyi i do Wołoszczyzny i otdąd z większą pilnością pracowali nad innymi artykułami towa-

rów. Prawie półowę lipskiego handlu zabupiono do północnego wschodu. Nowa rosyjska taryfa ścięsnite tak dalece wszelkie związki handlowe, że na to naywięcey krzyczano na początku jarmarku. Przyniestła ona handlowi niezmierną stratę. Wszelako polepszył się znacznie w tygodniu zapłaty po przybyłych przez umyślnego wiadomościach, że kupey prajieżdżający na iarmark warszawski tym razem wiele od tamecznego rządu doznali opieki. Zasadzała się ona na tćm, że pozwolono na tegoroczny iarmark sprowadzać wszelkie zagraniczne towary. Przez to otwiera się polskim żydom więkzse pole do kupna, a wiele lipskich, frankfurckich i szwajcarskich domów, które już zaprzestały iędździć na iarmark warszawski, odmieniło swoje dawne przedsięwzięcie. Handluigcy skórami mieli także i tym razem nayełniczyszy odbyt, iednakże skóra nie była naylepszą. Więcey poszukiwano cielęcey skóry niżeli iuchtowej.

Z Petersburga. — Znany P Belsoni, wędrownik, otrzymał niedawno zaszczyt być stawionym Cesarzowi Imci na audyencyi prywatney. Monarcha raczył z nim rozmawiać o rożnych szczegółach jego wędrowek.

Uwolniony od służby Profesor i Radca kolejalny Hauenschild, były dyrektor liceum szlacheckiego w Carskiem Siele, wyjechać ma na dwuletnie podróżowanie za granicę, a na przód do Włoch. Cesarz wyznaczył mu na drogę 6000 rubli.

Do kierowania naszymi handlowemi sprawami na granicy mianowany iest Komisarzem handlowym Radca stanu Engelbach. W Czernigowie (pod 52 stop. szer. półn.) było 20 stop Baumura ciepła, od 6. do 12. kwietnia; w całej okolicy rozkwitały naypiękniey pola i ogrody. Jednakże w prowincyach nad morzem wschodniem położonych, nocne mrozy, miały znaczne szkody poczynić. Rozpoczęta przed kilkunastu laty wspaniała budowa kościoła S. Izaaka, dozna przerwy na czas nieoznaczony. Modelusz Montferanta nie można było przywieść do skutku, i kościół ten dokończony będzie podług nowego planu.

Z Warszawy. — Używanie metalu cynkowego, coraz więkšey w Warszawie nabiera wziętości. Przy ulicy Leszno za Karmelitami na przeciwny stronic, iest w dokończeniu Dom nowy o dwóch piętrach, nietylko dach białą cynkową nakryty mający, ale nawet gzyms okazały z krosztykami bardzo pięknie wyrobiony. Gzyms ten, prócz dodania ozdoby budowie, ma ieszcze prawdziwo za sobą Korzyści, bo półowę mniej niż murywany kosztuie i nie dopuszcza przewidywać, aby kiedykolwiek na reperacyie wymagał nakładu, gdy gzymsy zwyczajne, zwłaszcza tak kunstowney roboty co lat kilka, znaczną część dochodów z domu zabierają.

Z Włoch. — Pod Mascali w Sycylii, na wschodniy pochyłości Etny o kilka kroków od morza otworzył się wulkan z gliny (creta.) Otwórego nie ma iak z palmy (trochę więcey iak pół łokcia) szerokości, a ilowata glina, którą wyrzuca, iest bardzo zdolna do wszelkiego rodzaju robót garncarskich.